Vervolg van pag. 6

ze altijd deed, als ze sprak, bevoelde haar modern, ingewikkeld kapsel, waarin ik een speld met glinsterend valsche steenen het meest verfoeide, en eindigde met de woorden: „Maar Klaasje moet u wegdoen, heusch Mevrouw, dat is geen meisje voor u." Nog even kwam door de lievigheid heen, de bemoeizucht om een hoekje kijken, en ik wàs van plan, om eens even kalm-flink te zeggen hoe ik over alles dacht, ofschoon ik wist, dat ik, als ik flink wilde zijn niet kalm kon blijven, en omgekeerd, als ik kalm was, met geen mogelijkheid flink van me af zou kunnen spreken, toen er gebeld werd, en het mensch verdween, na een laatsten blik in den spiegel.

Toen Dick thuis kwam eten, vertelde ik het voorstel. Ik was benieuwd wat Dick zou zeggen. En Dick, kalme, bezadigde Dick zei: „Daar is wel over te denken, Guus."

„Wàt?" Ik leunde met mijn armen op tafel, keek Dick pal in zijn gezicht. „Wat zeg je?"

„Dat me dàt nog niet zoo onaannemelijk lijkt."

Ik werd ijzig: „Dus jij zou hier toch, ondanks alles willen blijven?"

„Maar kind, we hebben toch immers geen keus meer."

„O, wat vind ik dat, nee maar, wat vind ik dat mònsterachtig van je," zei ik bruusk opstaand.

„Zou je eerst niet kalm afeten?" vroeg Dick.

„Dank je, ik heb al geen trek meer. Eet jij maar."

„Guusje doe niet zoo onzinnig."

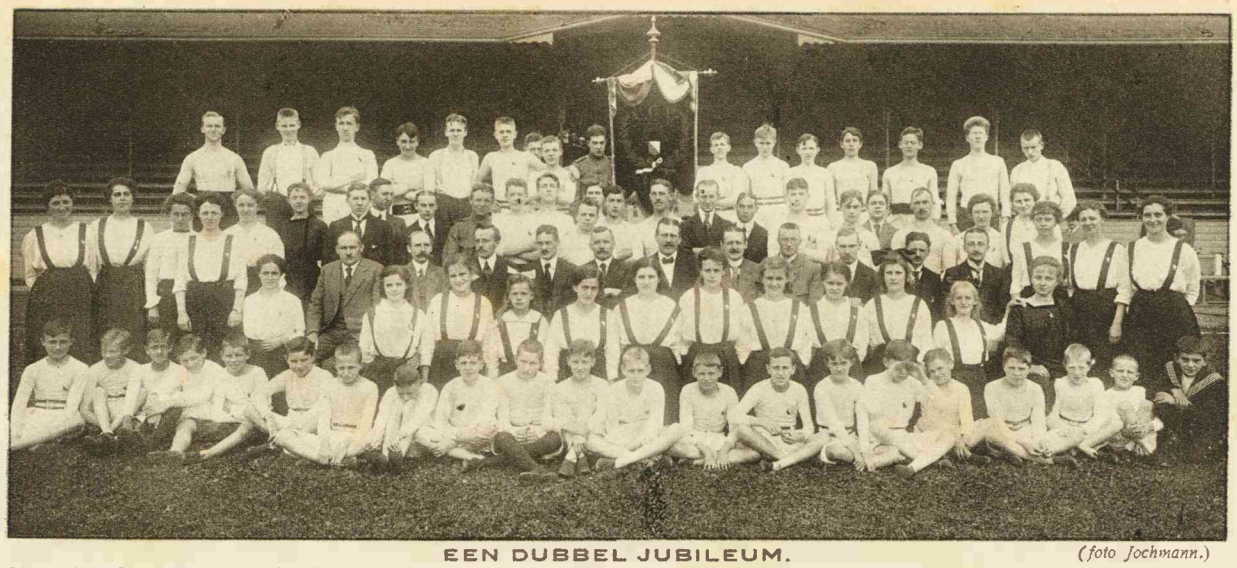
„Ik bèn niet onzinnig. Maar dit zeg ik je, als jij hier wilt blijven, terwijl je weet, hoe ellendig ik het hier vind, dan blijf je maar alleen hoor!" „En jij?" informeerde Dick.

„Ik?" En ik haalde nonchalant mijn schouders op. „Ik vind mijn weg wel."

„Ja, daar zijn we ook voor getrouwd," zei Dick.

En toen kwam er een onberedeneerde woede in me, zòo hevig, zòo woest, dat ik er niet meer tegenin kon gaan. Ik hijgde. „Ik vind je een hatelijk monster, zonder eènig karakter. Stel je voor, om hier te willen blijven." Ik keerde me om, stootte een glas van het buffet, dat rinkelend op den grond viel, schopte met genot de scherven door elkaar en weg met mijn voet, en rende dan de slaapkamer binnen, waar ik op het bed neerviel, en van overspanning zòo huilde, als ik in geen jaren gehuild had. Maar er kwam geen Dick om me te troosten, wat ik trouwens ook niet wenschte.

Den volgenden dag ging ik, mijn gezicht smal, weggetrokken, mijn oogen dof van het huilen, naar een ander blad en plaatste de advertentie nog eens in een anderen vorm. 's Avonds zei Dick, het waren zijn eerste woorden dien dag: „Ik heb Mevrouw gezegd, dat we niet op haar voorstel ingaan." Ik was niet eens dankbaar, knikte dof. Dick was een rots van ongenaakbaarheid, ik afgemat van een slapeloozen nacht en melancholieken dag.

EEN DUBBEL JUBILEUM. *(foto Jochmann.)*

Den 15en October vierde de Utrechtsche Gymnastiek- en Schermvereeniging Bato haar 20-jarig bestaan, terwijl op dienzelfden dag de heer J. A. Bitter het feit herdacht dat hij gedurende 10 jaar voorzitter van deze vereeniging was.

Doch als de nood op het hoogst is.... Er kwam een brief op de advertentie, een heel vrij gemeubileerd benedenhuis op schitterenden stand. Ik schoof Dick den brief toe, die koel zei: „Jij doet maar, hoor!"

Ik ging kijken, en direct leek het me enorm. Ik fleurde zichtbaar op. 't Was wel wat duurder, maar het zou heerlijk, zalig vrij zijn. Alleen het idee, dat daar geen schreeuwerig, vitterig, bedillerig mensch zou zijn, was me een tientje waard. Ik huurde meteen, en verblijdde Klaasje thuis met de mededeeling, dat ze nu voor heele dagen bij me zou komen die daarop de kernachtige woorden sprak: „Dan gaan ik lekker witte mussies dragen, net as Merie hier."

Stug vertelde ik Dick, dat ik geslaagd was. Stug luisterde hij. Ik wist, dat hij nog dacht aan de woorden „hatelijk monster".

Den laatsten morgen kwam „het mensch" woest binnenrennen, haar oogen half toegeknepen, haar lippen ingetrokken, haar gezicht vàlsch, en schreeuwde meer dan ze zei: „U zorgt er maar voor, dat u er vòòr 12 uur uit bent hoor!" Wèg was de lievigheid, nog even toonde ze zich in haar heele, leelijke, minne gedaante. Gelukkig was Dick er, die waardig zei: „Zoudt u willen kloppen, voor u binnenkomt? En u kunt er van op aan, dat we met een uur wegzijn."

„Hier had je nu willen blijven," kon ik niet nalaten nog even op te merken.

Ons verhuizen verliep zonder incident: alleen liet Klaasje mijn mooien cocospalm vallen, waarvan de modder over de gang spatte. De laatste woorden, die ik nog van 't mensch hoorde, waren: „En zoo'n boel hebben die lui me hier altijd gemaakt."

Met een innig, hartgrondig „Goddank" trok ik de deur van de woning achter me dicht.

Klaasje hielp uitpakken, afwasschen, rangschikken. Dien avond dronken we thee in de serre, want dàar was een serre, groot, ruim en luchtig. En er kwam zoo'n raar gevoel van welbehagen over me, dat ik me tegen Dick moèst uiten, die met een strak gezicht zat te rooken.

„Dick." — „Ja."

„Ik meende het heusch zoo kwaad niet dien avond. Ik was driftig, en.... en... ik begreep niet, zie je, waarom je daar tòch blijven wou."

„Alleen omdat ik voorzag, dat we anders niet zouden slagen."

„En dit dan?"

„Nu ja, dat wisten we toèn immers niet. Bovendien, àls we beneden waren gaan wonen, hadden we immers kalm naar iets anders kunnen uitkijken."

In mijn hart kòn ik het niet met Dick eens zijn, maar gelukkig dacht ik aan de woorden van Moeder, dat mannen nu eenmaal heel anders voelen dan vrouwen. Dick kon er misschien niets aan doen, dat hij zoo dacht. Dus omzeilde ik de klip behendig en het slot was, dat we in die aardige knusse serre weer vrede sloten.

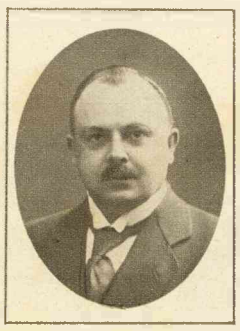
En van dàt huis heb ik altijd gehouden.

CATHARINA VAN RENNES.

R. G. RIJKENS.

G. C. SNIJDERS.

Aan de begaafde zangeres-componiste CATHARINA VAN RENNES is de hooge eer te beurt gevallen aangezocht te worden zangonderwijs te geven aan H.K.H. Prinses Juliana. — Tot opvolger van Jhr. E. A van Berensteyn als burgemeester van Veendam is benoemd de heer R. G. RIJKENS, thans wethouder te Utrecht. — De heer G. C. SNIJDERS, onder-directeur van de Gemeente-telefoon te Amsterdam, is benoemd tot directeur van dit bedrijf.

J. CORNELISSEN.

Mr. J. W. v. d. BIESEN.

G. C. J. TEULINGS.

Tot burgemeester van Schagen is benoemd de heer J. CORNELISSEN. — Den 16en October was het 50 jaar geleden, dat Mr. J. W. v. d. BIESEN bij de Rechtbank te Breda als advocaat beëedigd werd. — Op 61-jarigen leeftijd is te 's-Hertogenbosch overleden de heer G. C. J. TEULINGS, directeur van de Prov. N.-Brabantsche en 's-Hertogenbossche Courant. De heer Teulings, die èn als teekenaar èn als schrijver, altijd onder een schuilnaam werkte, zal in de kunstenaars- en journalistenwereld zeer worden gemist.

EEN 50-JARIG JUBILEUM.

Voor eenige dagen herdacht de heer J. Herselman te Dinteloord (N. B.), den dag waarop hij 50 jaar geleden als sub-ontvanger bij 's Rijks Directe Belastingen in functie trad. Natuurlijk ging deze dag voor den jubilaris, die Ridder is in de Orde van Oranje Nassau, niet onopgemerkt voorbij. Onze foto geeft den heer Herselman in den kring van zijn familie.

Per vliegmachine over den Atlantischen Oceaan.

Een Noorsch aviateur, Georg Kulbech, heeft plannen ontworpen voor 'n hydroplane, waarmede hij van Noorwegen via Engeland naar Amerika denkt te vliegen. Het toestel, een biplan, heeft een draagoppervlakte van 50 vierk. M., een watergekoelden motor met een capaciteit van 250 P. K., terwijl de schroef 1800 omwentelingen in de minuut maakt. Het kan een snelheid ontwikkelen van ongeveer 180 K. M. per uur, zoodat de reis over den Atlantischen Oceaan volbracht kan worden in ruim 24 uur. In het schuitje zijn twee zitplaatsen naast elkaar, waardoor het mogelijk is dat de aviateurs om beurten het toestel besturen, zonder dat zij van plaats behoeven te verwisselen.

De Doot die spaert noch zoete jeught,
Noch gemelijcken ouderdom,
Zij maeckt den mont des Reedners stom
En ziet geleertheit aen noch deught.

Vondel.

Een onnut leven is een vroege dood.

Goethe.

Mokka C. P.-demonstratie te Leiden.

Op Maandag 16 en Dinsdag 17 October gaf de firma C. Polak Gzn. uit Groningen, die bij vele huismoeders reeds een goede reputatie verworven heeft, in de concertzaal „Den Burcht" te Leiden een demonstratie met Mokka C. P. De heer en mevrouw Speenhoff hadden zich welwillend bereid verklaard, de demonstratie op te luisteren met de liedjes van hun nieuwste repertoire. Of het nu was uit belangstelling voor het nieuwe product, voor de lekkere kop koffie die geserveerd zou worden òf voor de liedjes van onze dichter-zangers, we weten het niet, maar wèl weten we, dat reeds bij den aanvang, op beide middagen, de zaal tjokvol was en dat velen der uitgenoodigden moesten worden afgewezen, daar er geen plaats meer was. Voor de firma Polak dus wel een reden om tevreden te zijn over deze demonstraties, die de èèrste waren van een reeks, die door haar in ons land gehouden zal worden. De eerste bijeenkomst werd met enkele officieele woorden door een lid van de directie der firma geopend, waarna een der vertegenwoordigers sprak over Mokka C. P., de bereiding, den smaak, en het voordeel ervan. De bereiding ervan is al heel eenvoudig. Men doet een likeurglaasje (eetlepel) van het koffie-extract in een koffiekop, schenkt het bij met kokende melk, wat suiker naar believen, en een kop overheerlijke koffie is voor het gebruik gereed. Ook hoorden we dat Mokka C. P.

gebruikt kan worden voor de bereiding van puddings en vla's en ook daarbij uitstekend moet voldoen. Dit alles ging evenwel niet op een droogje. Vlugge dames brachten onderwijl in tegenwoordigheid van het publiek bereide kopjes Mokka C. P. rond, die met heel veel smaak werden genuttigd, en menige goedkeurende opmerking van de aanwezigen ontlokten. Tusschen deze bedrijven door zongen de heer en mevrouw Speenhoff hun liedjes, die er gretig bij het in een uitstekende, gulle stemming verkeerende publiek ingingen. Een hartelijk applaus was na elke voordracht hun dankbaar aanvaarde beloonig. — De firma Polak kan met voldoening terugzien op deze eerste demonstraties. Als er een in uw woonplaats gegeven wordt, lezeres of lezer, verzuim dan niet er heen te gaan. Wegblijven kan U slechts berouwen.